

[Christmas Møller.]

overfor dem, hvis de ikke kan bevise, at et eller andet er sket imod deres Villie, er en ganske overordentlig voldsom og drastisk Bestemmelse.

Vi vil altsaa for vort Vedkommende for at faa opklaret baade Bestemmelsen angaaende de frivillige Korps og andre Bestemmelser og for at søge at finde ud af, hvad Regeringens Mening er, da vi ikke kan faa Besked her, kræve Udvalgsbehandling angaaende Sagen, og hvis man ikke fra anden Side vil gøre det, vil jeg tillade mig ved Forhandlingens Slutning at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Aksel Larsen: Det gik, ganske som jeg ventede. Naturligvis var hverken Regeringen eller Socialdemokratiets Ordfører villig til — eller de ansaa det maaske ikke for politisk forsvarligt overfor deres Tilhængere udenfor Tinget — at svare paa det Spørgsmaal, jeg stillede til dem, at give den Begrundelse, som reelt er deres for dette Lovforslags Fremsættelse og Vedtagelse. Jeg kan ikke dele det ærede Medlem Hr. Brorsens Ønske om, at vi skal blive færdige i en Fart, og jeg tror ogsaa, det vil være særdeles heldigt for Socialdemokratiet, hvis vi ikke bliver færdige i en Fart. Der er nemlig en hel Del D. s. U. er, som ganske vist ikke har just deres Overbevisning indvævet i deres blaa Bluser, men alligevel ikke er begejstrede for at skulle af med de blaa Bluser; de har for et Øjeblik siden holdt et Møde her udenfor, og de gaar i en vistnok grundlovsstridig Demonstration gennem Byen sammen med en Del af den kommunistiske Ungdom, og hvis det nu gaar for stærkt med Vedtagelsen af denne Lov, kommer de altsaa i Konflikt med Loven, og saa skal Justitsministeren med det samme hen og dirigere sit Politi ud for at faa Loven overholdt; den skal jo træde i Kraft straks.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Udtalelser gav jo Indtryk af Vanskeligheden ved at balancere mellem Jargonen fra „Social-Demokraten“s hertil indrettede Spalter og de offentlige Møders Taler paa den ene Side og Stillingen som Regeringsparti og at skulle handle efter Partiets politisk borgerlige Overbevisning paa den anden Side. Hele denne Tale om de frivillige Korps' Vederstyggelighed er noget, som sjældent tages frem, men det sker jo. Men der bliver ingen Konflikt mellem de 3 Regeringspartier paa dette Spørgsmaal. Socialdemokratiet drømmer ikke om og vil aldrig løfte en Lillefinger for at faa disse frivillige Korps afskaffet. Der bliver ingen Konflikt; det var Teater-

torden fra Socialdemokratiets Ordfører og intet som helst andet. Hvis vi tog dem paa Ordet og fremsatte et Lovforslag om Afskaffelse af de frivillige Korps — Regeringen kunde jo gøre det som Regering, men den gør det ikke —, saa vilde man se de tilstedeværende socialdemokratiske Medlemmer af Tinget stemme imod et saadant Lovforslag. (*Stemmer: Nej!*). De Herrer raaber nej. Vi har jo haft et Forslag her i Tinget om Inddragelse af Statens Bidrag til Skyttekorpsene, et velkendt Nummer paa den socialdemokratiske Agitations Grammofoonplade: ned med disse Skyttekorps, ingen Statstilskud! Og hvad skete? Vi stillede et Forslag om det til Finanslovens anden Behandling; Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Olufson, steg herop og sagde, at det var rigtigt, disse Tilskud burde stryges, derfor burde hele Tinget stemme imod Forslaget om at stryge Tilkuddet; saadan omtrent faldt Argumentationen. Nej, der er ingen Fare dér; der er ikke den ringeste reelle Uoverensstemmelse mellem de 3 Regeringspartier. Men naturligvis er det nødvendigt af Hensyn til Vælgerne, at man lader, som om der er det, og derfor var det sikkert politisk forsvarligt og nødvendigt, at det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte sine Beklagelser.

Saa er der Spørgsmaalet om Yachtklubberne: Herre Gud, vi Socialdemokrater ser skam med tørre Øjne paa, at Yachtklubbens Medlemmer ikke maa gaa i Uniform! Ja, det er en modig, klassebevidst Bemærkning, efter at Justitsministeren har staaet her og sagt: Yachtklubben faar selvfølgelig Dispensation. Jeg regner ganske bestemt med, at i hvert Fald ikke begge disse to Udtalelser vil være at finde i „Social-Demokraten“s Referat i Morgen.

Og saa D. s. U., der ikke bærer Overbevisningen i Blusen. Ja, vi kunde sikkert faa en lignende Argumentation, ligegyldigt, hvad det drejede sig om, ogsaa hvis det drejede sig om et Lovforslag med Forbud mod Trykning af det kommunistiske Manifest her i Landet. Saa vilde man se Socialdemokratiets Ordfører staa og sige: vor politiske Overbevisning ligger ikke i Trykningen af et Manifest. Men det er ikke det, det drejer sig om. Nej, det drejer sig om, at en hel Del D. s. U. er, og *Flertallet* af dem, forbinder den blaa Bluse med den socialistiske Overbevisning og kun kan anse det for et Angreb paa deres socialistiske Overbevisning og et Angreb mod at føre Klassekampen, naar man nu siger, at det skal forbydes dem at bære den blaa Bluse og Emblem.